

Leinosten sukulehti

2 - 2005

LEINOSTEN SUKULEHTI 2 - 2005

3 Hongan suvun joulumuistoja

6 Sukukokous Vaasassa elokuussa 2005

7 Kuvakertomus sukukokouksesta

13 August Levón Vaasan nykyaikaistajana

17 Leinosia otsikoissa

18 Seuraava sukukokous

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti (+sotu ja puh.) taloudenhoitajalle (osoite s. 19). Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle. Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein.

ILMOITA TUOTTEISTASI SUVULLE

Kerro yrityksestäsi ja tuotteistasi muille Leinosille! Ilmoitustilaa myy taloudenhoitaja.

TOIMITA AINEISTOA SUKULEHTEEN

Jäseniä pyydetään toimittamaan artikkeleita lehdessä jukaistavaksi. Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle.

KANNEN KUVA

Jouluateria Temmeksen Jokelassa jouluna 1961. Vasemmalta Kalle, Veikko, Ilkka, Tuomas, Pekka, Pentti, Juhani, Lea, Eeva, Aapo ja Esteri Honka. Valokuva: Lauri Honka.

Litaset Oy, Vaasa 2005
19. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

LEINOSEN SUKUSEURA RY

“Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.” (Säännöt, 2 §)

Sukuseura järjestää yhteisiä sukupäiviä, retkeilyjä, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta, selvittää ja auttaa suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattaa tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon sekä harjoittaa sukuseuran tarkoituspäiviä edistävää julkaisutoimintaa. Seura pitää luetteloa jäsenistään ja julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää sukulehteä.

“Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.” (4 §)

Seuran hallitus sivulla 19.

LIITY JÄSENEKSI

Seuran jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Nordea Haukipudas nro 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2006 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

LEHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
martti.haikio@kolumbus.fi
p. 050-5057140, fax 09-177791

Toimittajat

Seppo Räisänen, p. 050-3534249
raisanen-gustafsson@kolumbus.fi

Tuomas Honka, p. 040-835404
tuomas.honka@urova.fi

Hongan suvun joulumuistoja

Hongan sukuhaara liittyy laajaan Leinosen sukuun Kivesjärven Leinola n:o 7 kautta. Leinolassa syntynyt Pekka Pekanpoika Leinonen (1789-1864) muutti Säräisniemen kautta Tyrnävälle ja vaihtoi sukunimensä talon mukaan Rapuskaksi. Hänen poikansa Matti Rapuska (1824-1906) muutti Temmekselle ja vaihtoi nimensä Hongaksi myös talon mukaan.

Oheisessa tekstissä Matti Hongan pojanpoika Kalle Honka ja hänen poikansa Lauri Honka muistelevat oman lapsuutensa jouluja. Kalle Honka oli Temmeksen kyläpoliisi ja Jokelan talon isäntä. Lauri Honka oli rovaniemeläinen erityisopettaja ja Leinosen sukuseuran hallituksen jäsen.

Tuomas Honka

Kalle Honka (1887-1964)

Vanhoja joulutapoja

Joulun vietto lapsuuteni aikana viime vuosisadan vaihteessa oli paljon yksinkertaisempaa kuin nyt. Näin oli esimerkiksi syntymäkodissani Hongan talossa. Ainoa näkyvä merkki oli, että pirtti pestiin jouluksi samoten kuin juhannukseksi, mutta jouluksi se kumminkin pestiin. Vanhassa pirtissä, missä oli rososet lattiat, naisia oli jonossa, ja vettä lyötiin lattialle ja hangattiin, ja puhdasta siitä tuli sitten kylläkin. Kaikki se likainen vesi valui sinne lattian rakosiin ja lattian alle. Ei sitä pois siitä lattialta saatu niinkuin nykyisiltä sileiltä lattioilta saadaan. Se valui sinne.

Sitten hakattiin joulun pyhiksi lattialle hakoja. Tuommoisia kuusen hakoja hakattiin aivan pieniksi, ja se kylvettiin. Pirttiin tuli semmonen hyvin miellyttävä kuusen havun haju. Joulukuusia ei vielä silloin yleensä käytetty. Meillä oli huoneessamme, jossa asuttiin, pikkui- nen joulukuusi. Se oli hyvin pikkuinen, niin että

se piirongin päällä sopi olemaan. Siinä oli joulupukki, ja pukilla oli vyöllä uusi sievä tuppirstinki. Tämä pukki lahjoineen oli osoitettu minulle setäni Matti Hongan antamana lahjana. Hän oli juuri päässyt sotaväestä silloin poies. Minä olin silloin kuusivuotias, mutta hyvin muistan.

Joulun pyhäthän muuten vietettiin hiljaisesti, ei silloin kulettu kylässä eikä muuta. Vanhaisävainaja kantoi Raamatun pirtin pöydälle ja luki siitä ja luetutti lapsilla, jotka oli lukutaitoisia. Pirtin valaistuksena oli vain talikynttilöitä joulun kunniaksi valettu ja sitten aivan pieni kattolamppu, aivan pieni, joka himmeästi valaisi kyllä silloin huonetta. Ikkunat olivat pienet ja tuommoset yksinkertaiset lasit vain. Nämä olivat talvella tavattomasti jäässä, niin että niistä vain hyvin vähän tuli valoa. Pyhän eellä rapattiin sitä jäätä vähän enintä poies niistä ja sillä tavalla saatiin sitten semmonen himmeä valaistus joltiseksikin.

Joulun pyhinä tavallisesti pirtti lämmitettiin haloilla. Muulloin se olisi lämmitetty tavallisilla koivurisuilla, mutta juhlan kunniaksi lämmitettiin haloilla pirttiä. Siinä pirtin uunin paisteella sitten tarinoitiin aamusella paitsi silloin jouluaamuna, jolloin oli noustava kirkkoon. Se kun oli aikainen kirkossa käynti niinkuin nytkin nykyäänkin. Joululahjoja ei yleensä annettu, mutta se oli sellainen poikkeus, että setäni tahtoi antaa minulle tuon joululahjan. Ruokakaan ei ollut erikoisempaa, että lihaa syötiin jouluna, ja sahtia tehtiin jouluksi. Sehän oli pääasia. Sanotaan niinkin, että juoda jouluna pitää, lihaa syödä laskiaisena. Sitä syötiin lihaakin jouluna ja juotiin kotitekoista kaljaa, joka oli kylläkin parempaa kuin nykyiset rapakaljat juotavat.

Hevoselle annettiin tai hevosille, niitähän oli taloissa montakin, jouluna kaura-annos. Se kuului asiaan, että hevosillekin piti olla joulu. Silloin ei tehty apetta, vaan annettiin puhtaita kauroja syötäväksi. Samoten lehmille vietiin leipää palaset, annettiin lehmille silloin odotta-

maan joulujuhlaa. Jouluna kirkosta tulohan se oli varsin kilpa-ajoa. Siihenhän oikein varauttiin, että jouluna ajettiin paraalla hevosella talosta kirkkoon. Hyvinkin lyhyeltä matkalta saatettiin ajaa jouluna kirkolle, muulloin se ei olisi tullut kysymykseenkään. Jouluna kuitenkin piti ajaa kirkolle hevosella.

Naapurissa Haapaniemen isäntä ei tehnyt pyhätyötä minkäänlaista, niinkuin nykyään valitettavasti on tapana. Mutta jos oli kolme joulun pyhää, niin sitten kolmantena pyhänä hänen piti lämmittää sauna. Isäntä sanoi, että sitä kankottuupi pyhinä, kun ei muuta kuin lepäili vain, ja sitten piti kolmantena joulupyhänä kylpeä jo.

Lähde: Kalle Hongan haastattelu, 1962.

Lauri Honka (1921-2000)

Jouluavun ajajat

Olin 1920-luvun lopulla siinä iässä, jolloin koetut erikoisemmat elämykset painuvat muistiin siellä säilyäkseen ja palautuakseen sopivan ajan tullen mieleen lapsuuden muistikuvina. Maailma oli saapumassa suuren pulakauden alkuun, ja se tuntui meidänkin maassamme aina sen kaukaisinta syrjäkolkkaa myöten. Seurauksena oli työttömyyttä ja sen mukanaan tuomaa puutetta, jota yhteiskuntakin pystyi vain heikosti helpottamaan. Tämä näkyi myös sen ajan jouluvalmisteluissa.

Kohta ensilumen tultua oli käyty naapuripitäjässä myllyllä, sillä vain siellä sai kunnollisia leipomajauhoja. Leipominen aloitettiin jo hyvissä ajoin. Tämän työn teki talon emäntä, monitaitoinen ja paljon ehtivä äitini. Erikoisesti ovat mieleeni jääneet suuret joululimput, jotka hyvin voideltuina, makean näköisinä ja hyvän tuoksuisina saivat veden herahtamaan pikkupojan kielelle. Vielä oli kuitenkin tyydyttävä pieneen maistiaisvoileipään. Koska vehnää ei vielä silloin kotonani viljelty, oli vehnäjauhot ostettava kaupasta. Niistä sitten valmistettiin tarvittavat joulunisut, joihin kuului mm. jokaiselle leivottu suuri joulurinkilä, joka tehtiin vain jouluksi suureen juhlaan.

Pitkin syksyä oli ollut puhetta joulun ajan teurastuksista. Olihan juhannuksen alla hankittu pieni, mukava pikkuporsas kasvanut jo suureksi siaksi, joka pahaa aavistamattoman tyytyväisenä eleli omaa sian elämäänsä karsinassaan. Lopultakin tuli se päivä, jolloin Kalle-isän puuhista näimme, että teurastusaika oli koittanut. Riensimme varaamaan karsina-aidalta parhaat paikat nähdäksemme kaiken mahdollisimman hyvin ja voidaksemme kertoa näkemämme omille ikätovereillemme naapurissa, sillä tämä oli mielestämme jotain erikoista.

Mitä olisi joulu ilman joulusahtia! Itsestään selvä etuoikeus sen valmistamiseen oli Vannalla, joksi me lapset kutsuimme jo kahdeksatta vuosikymmেন্টään käyvää isämme äitiä. Jo parisen viikkoa ennen joulua hän oli koonnut kotini sisäeteiseen eli porstuaan meidän lasten mielestä valtavan määrän erikokoisia ja erinäköisiä puuastioita, joissa sahdin valmistuksen tuli tapahtua. Saimme nähdä, kuinka tuon tärkeän joulujuoman ainekset vaelsivat eteenpäin astiasta toiseen milloin olkien, milloin katajanoksien läpi päätyäkseen lopulta suureen puutyynnyriin, josta valmista juotavaa riitti vielä kappaleen matkaa joulun ylikin.

Jouluvalmistusten edetessä oli tultu joulun- alusaikaan. Alettiin odottaa jouluaattoa. Ainakin yhtä paljon kuin sitä me lapset odotimme jouluavun ajajia. Oltiin pula-ajan alussa, ja kaikissa kodeissa ei ollut yhtä onnellisesti kuin omassani. Kotikylämme laitaosiin, pääasiassa valtatalojen peninkulmaisten metsäpalstojen perukoille, oli syntynyt mökkiasutusta, missä puute ei tavallisissakaan oloissa ollut avian tuntematon vieras. Näissä mökeissä oli yleensä vain yksi pieni pirtti. Pihan takana oli navetan tapainen muutamane usein ummessa olevine lehmälentoineen, saunapahanen ja pieni perunamaan palanen pirtin takana. Jos elotonta omaisuutta olikin vähän, oli elävää sitäkin enemmän, sillä lapsia oli tavallisesti tuvan täydeltä. Noina aikoina oli perheen pää usein ilman työtä, ja jos työtä olikin, se oli enimmäkseen tilapäistä ja huonosti palkattua. Kunnan apukin oli lähes olematonta.

Näihinkin koteihin odotettiin kaiken puutteen keskelle joulua. Kun puuttui melkein kaikkea,

ei silloin auttanut muu kuin lähteä taipaleista raskaimmalle, kerjäämään. Talosta talon vaeltavia mökkiläisiäitejä sanottiin silloin jouluavun ajajiksi. Heitä varten oli äitinikin alkanut jo hyvissä ajoin tehdä valmisteluja ja hän oli pannut osan ruokatarvoista sitä varten talteen.

Me lapset kävimme tavan takaa katsomassa kotipirttimme pihanpuoleisesta ikkunasta, eikö jo kartanolle ilmaantuisi ketään. Meistä tuntui kestävän kauan, ennenkuin ensimmäiset kulkijat tulivat. Jouluavun ajajat kulkivat tavallisesti parittain, ehkä näin toisiaan rohkaisten tällä vaikealla tiellä. Perässään he vetivät pientä kelkkaa, jossa heidän säkkinsä olivat.

Aikansa porstuassa kolisteltuaan he astuivat sisälle pirttiin jääden seisomaan oven suuhun. Aivankuin peläten rohkeutensa pettävän he kohta hyvän päivän sanottuaan esittivät asiansa sanomalla: Olemme tulleet jouluapua ajamaan. Näitä sanoja ei varmaankaan ollut aina helppo sanoa, sillä olivathan monet heistä vanhempieni lapsuus- ja ikätovereita. Tuohon aikaan oli kunniantuntokin niin suuri, ettei vähin haluttu turvautua toisen apuun.

Jokaiselle kävijälle oli äidilläni sopiva kääro annettavana ja joku ystävällinen sana sanottavana. Kauaa aikaa eivät vieraat viipyneet. Hiljaisin kiitoksin ja hyvän joulun toivotuksin lähtivät nuo kovaonniset äidit seuraavaa taloa kohti. Me lapset polvillamme pirtin sivupenkillä seisten katselimme heidän peräänsä niin kauan kuin heitä vain näkyi. Luulen, että kylämme kaikista taloista annettiin ainakin jotain jouluapua aja-

ville, joten oli odotettavissa, että pienimpäänkin kotiin tuli ainakin aineellisesti vähän helpompia joulun aika.

Oman kotini jouluun kuului aattoilta kuusineen, joulusaunoineen ja ilta-aterioineen, joulupukki muutamane llahjoineen, joulukaurojen vienti hevosille sekä väen aikainen nukkumaan meno. Jouluaamuna oli ehdittävä kuuden ajaksi joulukirkkoon. Sitä ennen oli hoidettava lehmät ja hevoset, ja kirkkomatkaankin kului hevosilla ajaen aikaa.

Muut joulumuistoni ovat vähitellen hämärtyneet, mutta aina yhtä kirkkaat ovat muistikuvani noista jouluapua ajavista mökkien äideistä. Ehkäpä juuri sen vuoksi, että minulla oli silloin paremmin kuin monilla ikätovereillani. Ehkä sen takia en koskaan ole jaksanut innostua siihen yltäkylläiseen jouluun, jota meille tämän päivän ihmisille joka taholta tarjotaan.

Näin joulun alla ajatukset palaavat Alma-äitiini ja hänen jouluvalmisteluihinsa. Hän oli, kuten nykyään tavataan sanoa, oikea uskovainen ja hänen sydämensä oli uskossa avara. Hänestä oli itsestään selvää auttaa lähimmäistä silloin, kun tämä apua tarvitsi, kysymättä, uskoiko tämä vai oliko uskomatta, tai mikä maailmankatsomus tällä oli. Tällaisessa lähimmäisessään äitini näki vain apua tarvitsevan ja puutteessaan onnettoman ihmisen.

Lähde: Lauri Honka, Lapsuuteni joulusaarna, 1986.

Hongan talo kuvattuna Hongan sillalta 1940-luvun alussa. Hongan kruununntila n:o 17 Temmeksellä on perustettu isojaon aikaan 1700-luvun lopulla ja se sijaitsee Meijerinmäen kohdalla Temmesjoen vastarannalla.

Sukukokous aurinkoisessa Vaasassa elokuussa 2005

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidettiin Vaasassa 14. elokuuta 2005. Paikalla oli Leinosten sukuun kuuluvan August Levónin perustaman Vaasan Höyrymyllyn entisiin tiloihin kunnostettu Åbo Akademin uusi yliopistorakennus, Academill, sen Akatemiasali, Rantakatu 2.

Sääntömääräiseen sukukokoukseen osallistui 58 jäsentä. Sukuseuran esimies Tatu Leinonen avasi kokouksen toivottaen kaikki tervetulleeksi kokoukseen ja Vaasaan. Esimies kiitti järjestelytoimikuntaa hyvästä ja ansiokkaasta työstä sukukokouksen hyväksi. Maija-Liisa Jäppinen Imatralta on lähettänyt terveiset sukukokoukselle.

Hiljainen hetki vietettiin äitinsä puolelta Leinosiin kuuluneen entisen pääministerin Kalevi Sorsan ja muiden vuoden aikana poisnukkuneiden muistoksi.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Tatu Leinonen Oulusta, sihteeriksi Marja-Liisa Kontkanen Vantaalta, pöytäkirjan tarkastajiksi Bertta Hietämäki ja Leila Leinonen.

Sukukokouksesta on ilmoitettu sukulehdessä, Pohjalaisessa, Satakunnan Kansassa, Keski-suomalaisessa, Keski-Pohjanmaassa, Kainuun Sanomissa, Kalevassa, Lapin Kansassa ja Vasabladetissa.

Vuoden 2004 toimintakertomus ja tilinpäätös, jotka oli julkaistu kevään sukulehdessä, hyväksyttiin muutoksitta ja vastuuvapaus myönnettiin tilivelvollisille. Tämän kohdan puheenjohtajana toimi Torsti Leinonen Mikkelistä. Taloudenhoitaja Yrjö Leinosen esittelemä talousarvioehdotus ja puheenjohtaja Tatu Leinosen esittelemä toimintasuunnitelma vuodelle 2005 hyväksyttiin muutoksitta.

Hallitukseen valittiin uudelleen erovuorossa olleet Eija Leinonen Vaasa, Martti Häikiö Helsinki ja Tapio Leinonen Kestilä. Muhoslaisen

Tauno Leinosen tilalle valittiin Liisa Manu Lapualta. Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin Hannu Leinonen Oulu ja Antero Leinonen Kello ja varalle Veikko Leinonen Ristijärvi ja Seppo Räisänen Espoo.

Vuoden 2006 jäsenmaksu pidettiin ennallaan: vuosimaksu 12 € ja ainajäsenmaksu 120 €.

Kokoukselle kerrottiin, että sukututkimustiedostoon on tallennettu 35 000 nimeä. Arkistonhoitaja Tapio Leinonen pyysi jäseniä tarkastamaan tietojaan ja täydentämään puuttuvia aukkoja tiedostoihin. Materiaalia kerätään koko ajan. Nykypäivän ihmisten tietojen saaminen edellyttää omaa aktiivisuutta. Kuvat ja kertomuksen tervetulleita henkilötietojen lisäksi.

Tallennuksessa pyritään myös naispuolisten jälkeläiset tallentamaan niin pitkälle kuin tietoja on saatavilla.

Ensimmäistä sukukirjaa *Kainuun Leinokset 1* on painettu 1 000 kpl, josta on vielä myymättä noin 300. Taloudellisesti kirja onnistui seuralle odotusten mukaan. Kirjan markkinointia jatketaan samoin kuin seuraavien sukukirjojen valmistelua.

Hallituksen järjestäytymiskokouksessa tehtiin seuraavat valinnat: esimies Tatu Leinonen Oulu, varaesimies ja arkistonhoitaja Tapio Leinonen Kestilä, sihteeri Marja-Liisa Kontkanen Vanta, taloudenhoitaja Yrjö Leinonen Oulu, sukulehden päätoimittaja Martti Häikiö Helsinki, toimittajat Seppo Räisänen Espoo ja Tuomas Honka Rovaniemi. Lehden taittaja Eija Leinonen ilmoitti, ettei hän enää työkiireiden vuoksi voi jatkaa tehtävässään.

Kuvakertomus sukukokouksesta

Sukukokousten vakio-ohjelmaan kuuluvat mielenkiintoinen ja monipuoliset kotiseuturetket. Näin sukukokoukset antavat jäsenille ja heidän perheilleen mahdollisuuden tutustua Suomen eri nähtävyyksiin ja Leinosten asuttamiin seutuihin parhaiden mahdollisten oppaiden avulla eli sukuun kuuluvien Leinosten opastuksella. Tälläkin kertaa oppaanamme oli aito Leinonen, Johanna Manu (kuvassa äärimmäisenä oikealla).

Tällä kertaa kotiseuturetki lähti Vaasasta ja kulki Vaskiluodon kautta Sundomiin, Öjbergetin kautta Sulvaan, Söderfjärdeniin ja sieltä Stundarsiin ja lopuksi takaisin Vaasan keskustaan ja Palosaareen.

Merkillisin nähtävyys oli viiden kilometrin halkaisijan Söderfjärdenin kraateri, joka syntyi, kun meteoriitti törmäsi maahan 520 miljoonaa vuotta sitten. Syvyyttä kraaterilla on yli 300 metriä, mutta nyt se on suosta kuivattuna täysin tasainen peltoaukea. Enimmillään 1940-luvulla siellä oli yli 3 000 latoa, joista on enää muutama jäljellä. Syksyllä 2000 aukealla laskettiin 4 500 muuttomatkaa olevaa kurkea.

Mustasaaren Sundarsin ulkoilmamuseo esiteltiin lehtemme viime numerossa. Tässä lehdessä on sieltä useita vanhaa käsityötä esitteleviä kuvia, joissa Leinoset tutustuvat menneiden sukupolvien työhön. Kuvat MH.

Retkeläiset kokoontuneina Stundarsin käsityöläiskylään Jarl Hemmerin Vaasasta siirretyin kotitalon eteen. Siellä nautittiin aitoa pohojalaasta klimppisoppaa ja jälkiruuaksi vinkujuustoa ja lakkahilloa.

Vakuutusmatemaatikko Hannele Kivistö on kirjailija Artturi Leinosen sisaren Ainin tytär. Hän on käynyt koulunsa Vaasassa. Kari Syrjälä toimii vesistösuunnittelijana Suomen ympäristökeskuksessa. He saapuivat sukukokoukseen Helsingistä lentäen.

Vastaanotossa vasemmalla lapualainen Liisa Manu, joka valittiin uutena jäsenenä sukuseuran hallitukseen. Hänen isänsä äiti oli Kaija Leinonen. Keskellä Liisan serkku Saara Iso-niemi, leipomoalan tuote-esittelijä. Oikealla Toini Leinonen os. Hynynen. Hän on kokouksen järjestäneen Eija Leinosen äiti ja monien arvontapalkintona olleiden sukkaparien kutoja.

Vantaalainen kokki Marja-Liisa Kontkanen on toiminut kymmenen vuotta sukuseuran sihteerinä. Rataesimies Reijo Kontkanen on aktiivinen myös Pohjois-Karjalassa vaikuttavan oman sukuseuransa toiminnassa. Taustalla ns. Halkokarilla Suomen ilmailun muistomerkki Merikotka, jonka veistänyt Kalervo Kallio ja jonka ylioppilaat lakittavat vappuna.

Nyt ei ole meneillään sukukokouksen äänestys, vaan Arja Haapaojan vetämä aamuverryttely.

Sukukokouksen pääjärjestäjänä toimi Eija Leinonen, joka on toiminut myös sukulehtemme ja ensimmäisen sukukirjan taittajana ja monella muullakin tavoin seuran kantavana voimana. Eijalla on muotoilutoimisto Reaktori Vaasassa. Eijan apuna toimivat oikealta Vaasassa kotitalouden lehtorina toimiva Hannele Hakkarainen, kulttuuriretkemme opas Johanna Manu, joka on valmistunut ulkomaisten oppaaksi ja opiskelee teatterialaa, Kalevi ja Liisa Manu Lapualta, Melalahden sukukirjan tekijä Bertta Hietämäki sekä Saara Isoniemi miehineen.

Stundarsin käsityöläismuseon talot on sisustettu kuvaamaan 1900-luvun alkua. Alueella on kuutisenkymmentä Mustasaaren kylistä ja Vaasan seudulta siirrettyä rakennusta. keltavalimo, savipaja, kuparipaja ja takomo. Monet käsityöläiset ja vanhojen taitojen taitajat olivat tulleet neuvomaan ja ilahduttamaan Leinosia.

Puutarhuri Pirkko Huilla Siikaisista (vas.) ja sairaanhoitaja Tuula Leinonen Oulusta perehtymässä kehräämiseen.

Lankun sahauksen mallia näyttämässä ylhäällä vartija Pekka Leinonen Oulusta ja alhaalla metallimies Arvo Kautto Laukaalta.

Katsastusmies Iikka Svensk Oulusta katsastaa kaivon paikkaa.

Rakennusmestari Ville Pöyhönen, 84 v., näyttää seuran esimiehelle Tatu Leinoselle, miten kylmää rautaa ei saa takoa. Ville on erityisesti Säräisniemen Juusolan haaran suvun arvokas tietolähde, joka on tallentanut tietoja jälkipolville.

Hirvensalmelainen luontaistuoteyrittäjä Eila Räisänen (vas.) opiskelee pitsin nypläystä. Eila on toiminut sukuseuramme sihteerinä.

Joutsenolaisen Markku Tiaisen elintoimintoja tarkastetaan ilman ultraääntä ja magneettikuvausta.

Anu Hakkarainen toi sukujuhlaan musiikillisen tervehdyksen.

Vaasan sankarihautausmaalle laskivat sukuseuran seppeleen vasemmalta Leila Leinonen ja Bertta Hietämäki Vaasasta, sukuseuran varaesimies ja arkistohoitaja kirkkoherra Tapio Leinonen Kestilästä, Torsti Leinonen Mikkelistä ja Lauri Hietämäki Vaasasta. Tätä ennen oli käyty messussa Vaasan kirkossa. Rippikoululaisten esityksistä mieleenpainuvimpia oli mustan pojan esittämä rapkappale "Jes, Hän on lähelläsi, Hän on vierelläsi."

Illanvietto Sotilaskodissa alkoi Erik Leinosen ystävien Sundom Spelmänin esityksillä. Oikealta taloudenhoitaja Yrjö, Martti ja hänen tyttärensä Eija ja Kurenpolven rakennusurakoitsija Tapio. Kiertoajelu päättyi orientalisimia esittelevään Tikanojan taidekotiin, jonka piharakennuksessa nähtiin Tuhannen ja yhden yön tarinoihin perustuva teatteriesitys Kuunsirpin alla. Näyttelijät Lasse Hjelt ja Anna Lemmetti veivät Leinoset matkalle Tuhannen ja yhden yön tarinoiden maailmaan.

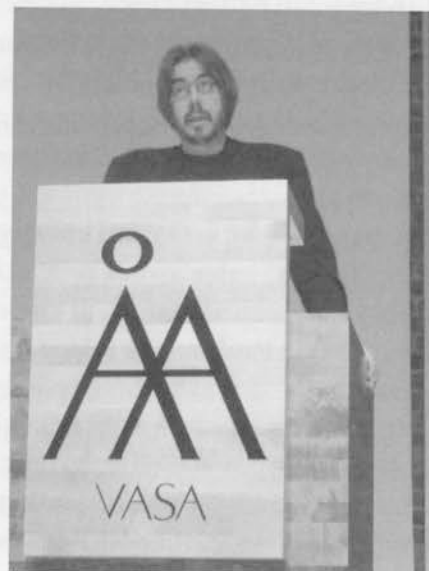
Kauppaneuvos August Levón

Leinosten suurmies Vaasan teollisuuden uranuurtajana

Uuden Vaasan rakentaja ja Vaasan Höyrymyllyn perustaja August Levón (1820-1875) oli alkujaan Leinosia. Vaasan yliopiston aluetieteen professori Hannu Katajamäki (kuvassa oikealla) piti hänestä sukujuhlissa innostavan esitelmän.

Seuraavalla aukeamalla on Vaasan yliopiston Levón-instituutin tutkijan Kari Leinamon Levónista kirjoittama artikkeli.

August Levónin isä oli Saloisten henkikirjoittaja Johan Levónius (s. 1787), jonka isä oli vahtimestari, siltavouti ja veronkantomies Johan Leinonen (s. 1754), jonka isä oli seppä Zacharias Leinonen (s. 1729) ja jonka isä taas oli Saloisissa 1682 syntynyt pitäjänseppä Hans Leinonen.

August Levónin rintakuva sijaitsee Vaasan yliopiston kampuksella kunniapaikalla, vanhan ja uuden risteyskohdassa niin kuin aikansa merkittävimälle uudistajalle sopii.

Saloisissa vuonna 1820 syntynyt August Alexander Levón aloitti uransa jo 12-vuotiaana raahelaisessa apteekissa. Kuusi vuotta myöhemmin, vuonna 1839, hän siirtyi Vaasaan apteekkari Lindebäckin palvelukseen. Työnsä ohessa Levón suoritti proviisoritutkinnon Helsingissä ja opiskeli mineraalivesien valmistusta Ruotsissa. Koska tämänkaltaisten juomien katsottiin parantavan vatsavaivoja, kunnostettiin myös Vaasassa kaivuhuone vesikuureja varten. Levón luopuikin nyt proviisorin toimestaan ja ryhtyi yrittäjäksi. Kesällä 1846 hän alkoi valmistaa kivennäisvesiä, joita yksityinen yhtiö tarjoi kaivuhuoneella raskaiden ja suolaisten ruokien vastapainoksi.

Saman vuoden syksyllä Levón laajensi yritystoimintaansa perustamalla väriaineita ja etikkaa valmistavan manufaktuurin, jota varten hän osti kaupungin pohjoispuolelta kolmen hehtaarin tilan. Tuotanto Alkulaksi nimetyllä tilalla alkoi vuonna 1848. Maalina käytetyllä lyijyvalkoisella ja sivutuotteena syntyneellä etikalla oli varsin hyvä menekki ja tehtaasta tuli pian tuotantoarvoltaan kaupungin merkittävin. Myös kivennäisvesituotanto kehittyi tuotteiden maanlaajuisen levityksen ansiosta huomattavan suureksi. Jo seuraavana vuonna Levón laajensi kuitenkin toimintaansa: tähän saakka höyrykoneita oli ollut vain laivoissa ja kahdessa tekstiilitehtaassa, mutta ennakkoluuloton Levón perusti maan ensimmäisen höyrymyllyn.

Tilanne muuttui olennaisesti, kun elokuussa 1852 eräs yöyriäinen talonpoika nukahti markkinamatkallaan Vaasassa kauppias Aurénin vajaan. Pehkuihin pudonnut piippu sytytti tulipalon ja lähes koko kaupunki tuhoutui. Vaikka Alkulan tila säilyikin sijaintinsa ansiosta palossa vahingoittumattomana, kannatti Levón aktiivisesti kaupungin siirtämistä seitsemän kilometrin päähän uuteen paikkaan, sillä palanut kaupunki oli maankohoamisen takia jäänyt kauas merestä. Siirtopäätöksen toteuduttua Levón oli voimakkaasti mukana jälleenrakennuksen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Jopa vanhan ja uuden Vaasan välinen liikenne hoidettiin Levónin aluksella.

Krimin sodan aikana 1853–1856 Alkulan myllyssä jauhettiin huomattavan paljon ruista erityisesti Venäjän armeijalle. Myös Levónin kivennäisvesitehdas toimi ainakin vuoteen 1855

saakka. Vuonna 1856 käynnistyi puolestaan Hietalahdessa lähellä kaupungin uutta paikkaa Levónin tiilitehdas. Sopimuksen mukaisesti kaupunki sai tiiliin etuosto-oikeuden tietyllä hinnalla ja vastavuoroisesti Levón sai luvan kaataa puut uuteen kaupunkiin suunniteltujen katujen, torien ja julkisten rakennusten paikoilta. Samana vuonna Levón osti myös pariaksi vuodeksi itselleen Vaasan ainoan kirjapainon ja perusti Vasabladet-lehden, jotta kaupunki ei jäisi ilman sanomalehteä. Ehtipä Levón vuonna 1856 vielä laivanrakennusalalle perustamaan Vaasan varviyhtiötä.

Huomatessaan miten hankalia tamperelaisen Finlaysonin tehtaan hevoskyydillä tehdyt raaka-ainekuljetukset olivat, alkoi Levón suunnitella puuvillatehtaan perustamista Vaasaan. Vesivoimaa kaupungissa ei tosin ollut, mutta tehtaitaan höyrykoneilla pyörittänyt Levón päätteli tuotannon kannattavan. Satamakaupungissa ei ollut raaka-aineen kuljetusongelmia ja Venäjällä oli tuotteille valtavat markkinat. Myös ammattitaitoista työvoimaa oli riittävästi ja höyrymyllyn Krimin sodan aikainen voitto antoi Levónille taloudellista liikkumavaraa. Mittavaa investointia ei Levón pystynyt sentään itse rahoittamaan, mutta vaasalaisten epäilyksistä huolimatta osakepääoma saatiin kokoon. Vaasan Puuvilla Manufaktuuri Osakeyhtiö perustettiin vuonna 1857.

Levón hankki uudesta kaupungista itselleen kaksi tonttia. Kaupungin rakentamiseen, puuvillatehtaan käynnistämiseen ja yleisemminkin työväestön lisääntymiseen liittyen hän suunnitteli vuonna 1857 korvaavansa syrjään jääneen Alkulan myllyn uudella höyrymyllyn ja leipätehtaan yhdistelmällä, mutta viranomaiset määrittelivät leipomisen käsityöksi ja hanke jäi toteutumatta. Puuvillatehdas saatiin sen sijaan käyntiin sataman läheisyydessä Palosaarella monien vaikeuksien jälkeen vuonna 1859. Pääoman niukkuuden takia rakennettiin aluksi pelkkä kehräämö ja kutomoajatuksista luovuttiin. Heti ensimmäisenä vuonna 188 henkilöä työllistäneen tehtaan langat menivät kuitenkin niin hyvin kaupaksi koko maassa, että tuotantoa päätettiin heti laajentaa.

Uudelta kaupunkialueelta hankkimaansa

puutavaraa kaukonäköinen Levón hyödynsi vuonna 1861 tiilitehtaan yhteyteen perustamallaan sahalla. Käynnistysajankohdan mukaan laskettuna höyrysaha oli maan ensimmäinen, joskaan sitä ei perustettu vientisahaksi, vaan ainoastaan kaupungin jälleenrakentamiseen. Kaupungin tullessa valmiiksi uudisrakentaminen kuitenkin väheni, mikä johti niin tiilitehtaan sulkemiseen kuin höyrysahasta luopumiseen. Puuvillatehtaalla suunnitelmat menivät puolestaan uusiksi puuvillan tärkeimmässä tuottajamaassa Yhdysvalloissa vuonna 1861 puhjenneen sisällissodan takia. Raaka-aineen vähäisyyden ja korkeiden hintojen takia tehdas oli vuonna 1863 suljettava ja työntekijät irtisanottava.

Venäläisen ruisjauhon vallattua 1860-luvulla kotimaan markkinat luopui Levón Alkulan myllyn kehittämisestä, mutta piti kuitenkin myllyn toiminnassa. Puuvillatehdas saatiin sentään

uudelleen käyntiin vuonna 1865, mutta raaka-aineen kalliin hinnan ja kotimaan epävarman menekin takia tehtaan johtokunta oli tuotannon jatkamisessa – Levónista poiketen – äärimmäisen varovainen. Tehtaan toiminta keskeytettiin seuraavina vuosina poikkeuksetta kuukausiksi uuden raaka-aineen hankkimisen sijaan. Myös nälkävuosina kotimaan menekki väheni entisestään, mutta vaikeuksista huolimatta alkuperäinen suunnitelma omasta kutomosta toteutettiin vuonna 1869. Tehtaan tuotteille oli joka tapauksessa kysyntää ja työntekijämäärä kasvoi kaiken aikaa.

Kutomakoneiden määrää voitiin lisätä 1870-luvun alussa voimakkaasti ja tuotanto lähes kolminkertaistui. Lankaa jouduttiin oman valmistuksen riittämättömyyden takia tuomaan Englannista lisää. Kun puuvillatehtaan toiminta alkuvaikeuksien jälkeen oli vakiintunut, oli Levónilla jälleen aikaa paneutua myös myllyasioihin. Koska ruisjauholla näytti olevan Pohjanmaalla ja Pohjois-Ruotsissa kysyntää, alkoi Levón vuonna 1874 muuttaa uuteen kaupunkiin aiemmin rakentamaansa suolamakasiinia uudeksi höyrymyllyksi. Puuvillatehtaallakin meni edelleen tavattoman hyvin: Vaasassa valmistettiin 30 % alan kotimaisesta tuotannosta ja tehtaassa oli vuonna 1875 jo 430 työntekijää. Kiivaaseen uurastukseen tuli kuitenkin saman vuoden elokuussa pysähdys, kun A. A. Levón kuoli äkillisesti vain 54-vuotiaana. Raskas työ teollisuuden uranuurtajana oli vaatinut veronsa.

Varhaisesta poismenosta huolimatta tarmokkaan yrittäjän elämäntyö teki Vaasasta merkittävän teollisuuspaikkakunnan. Monipuolisen Levónin panos ilmenee Vaasassa monin tavoin ja näkyy edelleen konkreettisesti jopa Vaasan kirkon tiiliseinissä. Levónin rohkeuden ja periksiantamattomuuden ansiosta kaupunki sai puuvillatehtaan ja höyrymyllyn, jotka säilyivät merkittävinä suuryrityksinä Vaasassa yli sadan vuoden ajan. Vaikka tilanne on sittemmin muuttunut ja rakennukset ovat siirtyneet muuhun käyttöön, kuuluu kauppaneuvos August Alexander Levón ehdottomasti maan suurten teollisuusmiesten joukkoon.

KARILEINAMO

Onnittelut merkkipäivän johdosta

50 vuotta

Gustafsson, Tarja Anneli, Espoo, 16.03.1956
Hirvonen, Kalevi Antero, Jyväskylä, 28.01.1956
Honka, Maria-Leena, Temmes, 22.02.1956
Karjalainen, Kaija, Lahti, 15.02.1956
Leinonen, Esa, Kempele, 11.02.1956
Leinonen, Kyösti Kaleva, Koppeloharju, 19.01.1956
Leinonen, Sirkka, Oulu, 30.01.1956
Saikkonen, Marja-Riitta, Kauttua, 11.02.1956

60 vuotta

Keskinarkaus, Kyllikki, Venetjärvenkylä, 24.02.1946
Kiiskinen, Kari, Salo, 28.03.1946
Kukkonen, Sisko, Oulu, 02.03.1946
Leinonen, Asta, Lappeenranta, 21.03.1946
Leinonen, Erkki, Oulu, 03.01.1946
Leinonen, Esko, Paltamo, 27.03.1946
Leinonen, Jukka M., Karhula, 05.06.1946
Leinonen, Leila, Oulu, 16.05.1946
Leinonen, Maija, Oulu, 08.06.1946

Leinonen, Pirjo Riitta, Utajärvi, 14.02.1946
Leinonen, Pirkko, Kestilä 03.01.1946
Leinonen, Tapani, Vaala, 03.03.1946
Martikainen, Anneli, Vuorela, 20.04.1946

70 vuotta

Leinonen, Aira Orvokki, Turku, 24.04.1936
Leinonen, Eero, Kajaani, 01.05.1936
Leinonen, Heimo, Kuusamo, 29.05.1936
Leinonen, Jaakko Juhani, Mäntsälä, 18.03.1936
Leppänen, Aune, Vantaa, 04.06.1936

80 vuotta

Leinonen, Eero, Oulu, 28.01.1926
Leinonen, Helvi, Paltamo, 14.06.1926
Leinonen, Kalle, Kiiminki, 05.01.1926
Leinonen, Urho Unto, Tampere, 03.01.1926
Martikainen, Kyllikki, Hammaslahti, 08.05.1926
Paavola-Virtanen, Milka, Helsinki, 21.04.1926
Sarkkinen, Aune, Espoo, 26.04.1926

Nykyisin Tampereella asuvan kemian insinöörin ja matemaattisten aineiden opettajan Elvi Palomäen omasta suvustaan kirjoittama kirja *Elämisen kipeä ilo* on esitelty Leinosten sukulehdessä 1/2003. Kertomus alkaa Revonlahdelta ja siirtyy Ouluun ja kattaa vuodet 1925-1956.

Teosta voi vielä tilata kustantajalta Pilot-kustannus Oy, Väinämöisenkatu 11-13, 33540 Tampere, puh. 03-225 9616.

Revonlahdella kokoontui elokuun alussa 65 Paavo ja Mari Häikiön jälkeläistä tästä 130-päisestä sukuhaarasta. Tapaamista isännöivät Ahti ja Anni Häikiö, jotka ovat kunnostaneet osittain Revonlahden vanhan kunnantalon. Kivenheiton päässä sijaitsee tyhjillään oleva Männistön tila, Häikiöiden suvun koti.

Leike Siikajokilaakso 4.8.2005.

Elvi Palomäen (keskeellä) esittelee Häikiöiden kokoomattomista saatuja noppiaan suuren, jättiläisluonon Ahti ja Anni Häikiö kaappasivat Elvin kaimakammi.

Häikiön Revonlahden sukuhaara synnyinsijoillaan
Kirja loi suvulle tarinan

Katso Ahtiöitä
Revonlahden Häikiön sukunäkökulma lauantaina 11.8.2005 klo 18.00. Kirja "Elämisen kipeä ilo" on kokonainen runoja elämän varrella. Luojan Leinonen-Häikiön suvun Revonlahden haara sai alkunsa Ahtin ja Elvin muistellaan eloa Oulussa ja Revonlahdella vuosien 1925 ja 1936 välillä. Vaikka tuo on nyt voinut Elvin Tampereelle aut. lämmittäjä luvon. Tuottoin pitäjässä oli kaksi omuskappua. Elämä täällä oli hyvin sosiaalista. Aikunsa elon.

Seuraavan sukukokouksen järjestäjää etsitään

Leinosten seuraavan sukukokouksen paikka on auki, sillä kokoukselle ei vielä ole ilmoittautunut järjestäjää. Kokous on perinteisesti pidetty elokuussa. Kiinnostuneet voivat ilmoittautua seuran esimiehelle Tatu Leinoselle (yhteystiedot viereisellä sivulla) tammikuun loppuun 2006 mennessä. Kokouksen aika ja paikka ilmoitetaan sukulehden seuraavassa numerossa.

Sukukokouksen ja juhlan järjestely

1. Vastuuhenkilö: kokoaa työryhmän avukseen.

2. Aika: päivämäärä – onko yksi vai kaksipäiväinen, alkamis- ja loppumisaika, kellonajat.

3. Paikka: arvioitu kokoukseen osallistujamäärä 80-140 henkilöä. Varattava auditorio tai muu sopiva tila. Piirtoheitin, vuokra?

4. Ravinto: tervetulokahvi, lounaat, iltapäiväkahvit, päivällinen, sovittava tarjottavat, ennakkovarattava määrät, sovittava hinnat ja milloin vahvistettava osallistumismäärät.

5. Retki: tutustutaan paikkakunnan ja lähiympäristön nähtävyyksiin. Sovittava bussit, oppaat, retkikohteet. Jos retkeen kuuluu kahvi tai lounas, sovittava tarjottavat, ennakkovarattava määrät, sovittava hinnat ja milloin vahvistettava osallistumismäärät.

6. Jumalanpalvelus paikallisessa kirkossa. Jos mahdollista, käytetään sukuseuran omia pappeja. Sovittava etukäteen papin ja paikallisen kirkkoherran kanssa hyvissä ajoin. Jos ei omaa pappia, sovittava paikallisen papin kanssa, että mainitsee puheessaan, että sukuseuran jäseniä on paikalla.

Sepeleenlasku sankarihaudalle jumalanpalveluksen jälkeen. Ostettava sepele, sovittava etukäteen ketkä ovat laskemassa sepelettä.

7. Ohjelma:

-maininta hallituksen kokouksesta, ensimmäinen lauantai-aamuna ja toinen sääntömääräisen kokouksen jälkeen. Tieto sihteerille kokouksien alkamisajankohdasta – esityslistaa varten.

-ilmoittautuminen ja aamukahvi

-osallistujaluettelo, liite

-osallistumismaksujen perintä, lipuke tositteeksi, lounas, retki..

- myynissä sukuseuran tuotteita, jäseneksi liittymislomakkeita

- nimilipuke rintaan kiinnitettäväksi?

- tervetuloivotus, järjestäjät, sukuseuran esimies, sovittava etukäteen.

- arkistonhoitajan katsaus tallennustilanteeseen, sovittava etukäteen

- sovittava jokaisen esiintyjän (myös sukuseuran hallitukseen kuuluvien) kanssa aika, esityksen kesto ja sisältö sukulehteä varten

- ohjelmanumeroissa käytetään mielellään paikallisia sukuun kuuluvia jäseniä.

- retki, kohteet, bussi. Jos sisältää kahvin tai ruoan ja pääsymaksuja, niiden hinta on retken hinnassa jo valmiina pakettina.

- lounaat, iltapäiväkahvit, päivälliset, aika, hinnat (aikuisen, lapsi).

- sääntömääräinen kokous (kesto n. yksi tunti)

- maakuntalaulu, sanat sukulehden päätoimittajalle hyvissä ajoin julkaisua varten.

- paikallisiin lehtiin, Helsingin Sanomiin ilmoitus sukukokouksesta ”suvut” palstalle, on yleensä maksuton ilmoitus.

8. Sukulehden tulevasta ilmoituksesta käytävä ilmi paikka, aika, yhteyshenkilö, viimeinen ilmoittautumispäivämäärä, ruokailut – hinnat, retki – hinnat, maksu ilmoittautumisen yhteydessä, paikallisia majoituskohteita, hintoineen, jokainen varaa majoituksen itse.

9. Arpajaiset – ilmoitus arpajaisista sukulehden, arvonta-aika, palkintoina suvun jäsenten lahjoittamia tuotteita.

10. Sukukokouksen ja -juhlan ja retkien pitäisi tulla toimeen omillaan, eli kustannukset katetaan osallistumismaksuilla.

10. Vastuuhenkilön tiedotettava ja hyväksyttävä toimensa esimiehen kanssa.

MARJA-LIISA KONTKANEN

Hallituksen jäsenet

Esimies, Professori Tatu Leinonen
Matemaatikontie 6, 90570 Oulu
08-5546665, fax 08-5532026, 044-5546669
tatu@me.oulu.fi

Varaesimies, suvun arkistonhoitaja
Rovasti Tapio Leinonen
Keskustie 4, 92700 Kestilä
08-8122110, fax 08-8122322, 0400-155425
tapio.leinonen@evl.fi

Sihteeri Marja-Liisa Kontkanen
Kisapolku 1, 01450 Vantaa
050-5638841
kontkaset@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja Yrjö Leinonen
Rautatienkatu 42 A 24, 90120 Oulu
044-535070, fax 08-3117437,
yrjo.leinonen@ott.inet.fi

Eija Leinonen
Wolffintie 36 F 12, 65200 Vaasa
06-3178093, fax 06-3178095, 050-5902159
eija.leinonen@reaktori.net

Martti Häikiö
Yhteystiedot sivulla 2.

Pekka Honka
Lattapojantie 8, 90650 Oulu
08-5303424, 040-5632606
pekka.honka@pp.inet.fi

Urpo Leinonen
Härköläntie 10, 88300 Paltamo
08-871379, 0400-891148
urpo.leinonen@lahivakuutus.fi

Juhani Leinonen
Hauenkalliontie 6 A, 02170 Espoo
09-4524272

Matti Leinonen
Oritie 3 C 29, 01200 Vantaa
p/fax 09-8766098, 0400-811981
mleinon4@welho.com

Tapio Leinonen
Haajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi
017-740125, fax 017-718336, 0400-574241
tapio.leinonen@pp2.inet.fi

Liisa Manu
Luhtitie 2, 62100 Lapua
050-3520341

OSTAKAA SUVUN TUNNUKSET!

Hieno tapa muistaa suvun jäsenten merkkipäiviä on hankkia Leinosten pöytäviiri. Kuusenhavun vihreällä pohjalla keltaiset rukiin tähkät ja niiden keskellä riimukirjoituksen L-kirjain. Sama aihe on rintamerkissä, pinssissä, (halkaisija 12 mm), joka kuuluu jokaisen sukuseuran jäsenen ja sukuun kuuluvan rintaan.

HINNAT
pöytäviiri 25 e
rintamerkki 4 e
suku-CD 30 e

TILAUKSET
Taloudenhoitaja Yrjö
Leinonen (tiedot
ohessa)

Port Payé
Finlande
216474

●
posti

KAKSI APURAHAA OPISKELIJOILLE

Leinosten sukuseura julistaa haettavaksi kaksi 250 euron suuruista apurahaa Leinosten sukuun kuuluvien opiskelijoiden haettavaksi. Vapaamuotoisesta hakemuksesta tulee käydä ilmi tarkoitus, johon apurahaa haetaan, sekä selvitys siitä, mihin Leinosten sukuhaaraan hakija kuuluu. Hakijoiden ikää, koulutustasoa tai alaa ei ole rajoitettu. Apurahat jaetaan kesän 2006 sukukokouksessa. Hakemukset tulee osoittaa maaliskuun loppuun 2006 mennessä sukuseuran esimiehelle: Professori Tatu Leinonen, Matemaatikontie 6, 90570 Oulu tai sähköpostilla tatu@me.oulu.fi

OSTAKAA SUKUKIRJA!

Miksi jokaisen Leinosen kannattaa hankkia teos? Koska se sisältää ainutlaatuista tietoa kaikkien Leinosten alkuvaiheista. Filosofian tohtori Jorma Keränen kuvaa Leinosia Kainuun asuttajina ja nousua maakunnan suurimmaksi suvuksi. Katsaus kattaa Leinosten Kainuuseen tulosta vuoteen 1730 asti. Kirjassa on myös sukutaulut vanhimista Melalahden Leinos-haaroista ja taloista, jotka on sijoitettu kartalle.

Kirjan loppuosa käsittelee Paltamon Melalahden Aholan n:o 14 isännän Yrjö Juhonpoika Leinosen (1688-1755) jälkeläisiä. Sukutaulut kattavat noin 10 000 Leinosta aviopuoliset ja lapset mukaan lukien.

Teoksessa on 632 sivua. Hinta 60 euroa. Kirjaa myyvät seuraavat kirjakaupat myös postitse tai www-sivuilta:

Kainuun kirja- ja paperikauppa

Puolangantie 12, 88300 Paltamo
puh. 08-871 025, 0400-628 833
kainuun.kirja@paltamo.net
www.tutka.net/ckipa

Sukututkijan kirjakauppa

Liisankatu 16 a, 00170 Helsinki
puh. 09-278 1188
seura@genealogia.fi
www.genealogia.fi/kauppa

